

Frankl Jakab

A férjem apukája van a képen. A férjem fotózta Újpesten, az ő házában a kertjében. Olyan hetven-hetvenöt között lehet itt a papája, nyolcvankét éves volt, amikor meghalt. Én a férjemet két éves korom óta ismerem, egy utcában laktunk Újpesten, és mindig néztem őket, mikor a nagypapájuk sétálni vitte a három unokáját. Ismertem az egész családot. Mindig együtt játszottunk, ők hárman voltak testvérek, mi ketten. A férjem apjának a háború előtt volt egy nagyüzeme, tizenöt-húsz alkalmazottal. A házában hátul az udvaron volt egy külön épület, ott dolgoztak az emberek. Amikor hazajött Auschwitzból, próbálta azt az üzemet újra beindítani. A férjem az elején ott dolgozott, vödröket, kannákat meg teknőket csináltak, és azokat beónozták. Nagy volt az üzem, csak éppen megélni nem lehetett belőle, mert egy üzem nem tudott konkurálni a gyárakkal. Aztán 1950-ben, a férjem lelépett a papától, mert rájött arra, hogy dolgozik a semmiért. Mert többet kerestek ott az alkalmazottak, mint az én férjem, családban marad, mondta a papa, aztán úgy kellett tőle kérni

pénzt. Sőt, az volt, hogy a nagypapa elfelejtett adót fizetni, és annyi adóhátraléka lett neki, hogy állandóan jöttek hozzá a végrehajtók. Az öreg fölvette az auschwitzi ruháját, és egy nagy borogatást tett a fejére, és amikor jött a végrehajtó, elkezdett üvöltözni, hogy 'Mit képzelsz magad, én ezért jöttem haza Auschwitzból, hogy magad itt zaklasson, takarodj!'. Az a szerencsétlen úgy megijedt, hogy azt se tudta, hogy merre szaladjon. Aztán jött az államosítás, és nem lehetett már tovább folytatni. Úgyhogy elment az öreg egy bádógos szövetkezetbe dolgozni. De ez neki nem nagyon tetszett, mert hát ő rég nem dolgozott már alkalmazottként, meg nem is volt olyan fiatal ember már. Szóval onnan kilépett, és bérelt Újpesten egy kicsi műhelyt, különböző javításokkal foglalkozott, lábasokat foltozott vagy amit hoztak. És ezt fenntartotta haláláig. Közben a MÁV-tól kapott valami nyugdíjat is, mert fiatalkorában, még az első világháború alatt a MÁV-nál dolgozott mint bádógos, és ott leesett valami tetőről, s ezen a címen járt neki valami nyugdíj.